

Centrale Raad van Beroep
Uitspraak van 31 augustus 2006
04/5276 MAW

Voorzitter: Mr. C.G. Kasdorp; *leden:* Mr. J.G. Treffers en mr. G.L.M.J. Stevens

De dienst- en arbeidsongeschikte militair

Een militair wordt dienstongeschikt verklaard. De handklachten die (mede) aan de dienstongeschiktheid ten grondslag liggen vonden niet in overwegende mate hun oorzaak in de aard van de militair opgedragen werkzaamheden of bijzondere omstandigheden waaronder zij moesten worden verricht. Om die reden is er geen sprake van arbeidsongeschiktheid met dienstverband.

Besluit aanvullende arbeidsongeschiktheids- en invaliditeitsvoorzieningen militairen

UITSpraak

op het hoger beroep van [appellant], wonende te [woonplaats] (hierna: appellant), tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage van 10 augustus 2004, 03/3846 MAWKL (hierna: aangevallen uitspraak), in het geding tussen appellant en de Staatssecretaris van Defensie (hierna: Staatssecretaris).

I. Procesverloop

Appellant heeft hoger beroep ingesteld.

De Staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 januari 2006 en is, na aanhouding, voortgezet op 3 augustus 2006. Appellant is op deze laatste zitting in persoon verschenen, bijgestaan door mr. V. Dolderman, advocaat te Harderwijk. De Staatssecretaris heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. P. Geurst, werkzaam bij het Uvw.

II. Overwegingen

Voor een meer uitgebreide weergave van de in dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden wordt verwezen naar de aangevallen uitspraak. De Raad volstaat hier met het volgende.

Bij besluit van 31 juli 2002, zoals na daartegen gemaakt bezwaar gehandhaafd bij het bestreden besluit van 10 juni 2003, heeft de Staatssecretaris - onder meer - beslist dat bij appellant, aan wie ingaande 1 augustus 2002 eervol ontslag uit de militaire dienst is verleend wegens ziekten of gebreken, geen sprake is van arbeidsongeschiktheid met dienstverband in de zin als bedoeld in artikel 2 van het Besluit aanvullende arbeidsongeschiktheids- en invaliditeitsvoorzieningen militairen (hierna: het Besluit). Daartoe is overwogen, kort gezegd, dat de arbeidsongeschiktheid van appellant het gevolg is van een aandoening van de rechterarm en -hand, welke aandoening niet in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de aan de militair opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder zij moesten worden verricht. Naar het oordeel van de Staatssecretaris hebben de bij appellant al eerder ontstane aandoeningen aan zijn knie en oren, ten aanzien waarvan invaliditeit met dienstverband is aanvaard, niet bijgedragen tot zijn uitval in de laatstelijk uitgeoefende functie van meewerkend beheerder wapenkamer en het ontstaan van zijn arbeidsongeschiktheid.

De rechtbank heeft bij de aangevallen uitspraak het namens appelland tegen dit onderdeel van het bestreden besluit ingestelde beroep ongegrond verklaard. Daartoe is - voorzover nog van belang - overwogen dat geen aanleiding bestaat om te twijfelen aan de juistheid van het na militair geneeskundig onderzoek uitgebracht, door de Staatssecretaris gevolgd medisch advies, inhoudende dat de handklachten van appelland zijn arbeidsongeschiktheid hebben veroorzaakt en dat deze handklachten niet hun oorzaak vinden in het werk van appelland.

In hoger beroep is namens appelland vooral aangevoerd dat ten onrechte geen rekening is gehouden met het bepaalde in artikel 2, tweede lid, van het Besluit. In dat verband is het standpunt ingenomen - samengevat - dat aan het ontstaan van de ongeschiktheid voor het uitoefenen van de militaire dienst, bezien naar de eisen die het Militair Keuringsreglement stelt, niet alleen de handklachten maar ook de, in dienstverband aanvaarde aandoeningen aan knie en oren hebben bijgedragen. Hieruit volgt naar de mening van appelland dat ook die aandoeningen geacht moeten worden een bijdrage te hebben geleverd aan het ontstaan van zijn arbeidsongeschiktheid. Alsdan geldt de in genoemd artikellid geregelde fictie dat ook voor de handklachten dienstverband moet worden aanvaard.

De Raad onderschrijft dit standpunt van appelland niet. Hiertoe wordt overwogen als volgt.

Ook voor de Raad is op grond van de voorhanden medische gegevens duidelijk dat de uitval van appelland voor zijn laatstelijk in militaire dienst uitgeoefende functie en het ontstaan van zijn arbeidsongeschiktheid het directe gevolg is geweest van zijn, niet aan de uitoefening van de militaire dienst toe te schrijven, ernstige handklachten.

Uit de gedingstukken blijkt verder dat appelland al geruime tijd geleden met name in verband met zijn knieklachten binnen het militaire apparaat is herplaatst (in de bovengenoemde functie) zonder enige mate van loonverlies. Ook is duidelijk dat appelland, ware geen sprake geweest van zijn daarna ontstane handklachten, deze functie op dat moment niet op grond van zijn knie- en/of gehooraandoening had hoeven op te geven.

Onder deze omstandigheden ziet de Raad geen ruimte - gegeven het onderscheid dat voor de toepassing van de hier geldende regelingen moet worden gemaakt tussen de begrippen invaliditeit, dienstongeschiktheid en arbeidsongeschiktheid - voor het oordeel dat de arbeidsongeschiktheid van appelland geacht moet worden mede te zijn gebaseerd op zijn knie- en/of gehooraandoening.

Hetgeen overigens in hoger beroep is aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden.

Uit het vorenstaande volgt dat de aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

De Raad acht geen termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht inzake een proceskostenveroordeling in hoger beroep

III. Beslissing

DE CENTRALE RAAD VAN BEROEP

RECHT DOENDE:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

NASCHRIFT

1. Ter voorkoming van misverstanden zij opgemerkt dat, indien geen sprake is van arbeidsongeschiktheid met dienstverband, zoals in bovengenoemde uitspraak, dit niet wil

zeggen dat om die reden in het geheel geen aanspraak zou bestaan op een arbeidsongeschiktheidsvoorziening. Voor de militair bestaat op hoofdlijnen een drietrapsmodel van financiële voorzieningen in geval van arbeidsongeschiktheid.

2. In geval van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van (bijvoorbeeld) een ongeval in de privé-sfeer; of een ziekte die zijn oorzaak niet in overwegende mate vindt in de opgedragen werkzaamheden, bestaat, in aanvulling op een uitkering op grond van de WAO, thans WIA, aanspraak op een arbeidsongeschiktheidspensioen zoals geregeld in artikel 3 lid 3 van het Besluit aanvullende arbeidsongeschiktheids- en invaliditeitsvoorzieningen militairen.

3. In geval van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ziekten of gebreken, die in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de aan de militair opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden waaronder zij moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid zijn te wijten, bestaat aanspraak op een verhoogd arbeidsongeschiktheidspensioen op grond van artikel 2 jo. artikel 3 lid 5 van voornoemd besluit.

4. Indien tenslotte sprake is van invaliditeit met dienstverband –al dan niet naast arbeidsongeschiktheid met dienstverband– bestaat tevens aanspraak op een (verhoogd) invaliditeitspensioen op grond van artikel 2 jo. artikel 7 en 8 van het besluit.. De invaliditeit dient echter –zakelijk weergegeven– te zijn veroorzaakt door de uitoefening van de militaire dienst in geval van buitengewone of daarmee vergelijkbare omstandigheden en minimaal 10% te bedragen. Onder bijzondere omstandigheden worden –onder meer– begrepen oefeningen, voor zover sprake is van een verhoogd risico, en operaties ter bevordering of handhaving van de internationale rechtsorde. Het invaliditeitspensioen wordt verrekend met het arbeidsongeschiktheidspensioen. Simpel gezegd komt dit er op neer dat het hoogste pensioen wordt uitgekeerd. Voordeel van het invaliditeitspensioen is dat het –in tegenstelling tot een arbeidsongeschiktheidspensioen– een geïndexeerde en in beginsel levenslange voorziening is, tenzij de invaliditeit afneemt . De invaliditeit betreft namelijk niet het verlies aan verdienvermogen, maar mogelijk gederfde levensvreugde ten gevolge van lichamelijke en/of geestelijke beperkingen.

F.K.O.